

ledes, end at der ifølge det meget let kan opspare et Fond. Forslaget gaaer jo ikke blot ud paa, at  $\frac{2}{3}$  af Overskuddet kan anvendes til Forbedring af Personalets Stilling og dets Forøgelse ved aarviiis Antagelse, men der er tilføjet: til Forbedring af Theatrets Indretning og Udstyrelse, hvorpaa der jo netop væsentligt er tænkt ved Dannelsen af et Reservefond. Men nu kan det dog fornuftigviis ikke være Meningen, at Rigsdagen skulde kunne have Noget imod, og hvorledes skulde der efter den ærede Rigsdagsmands egen Mening kunne gjøres Noget gjældende derimod, at Theaterbestyrelsen af de to Trediedele, som allerede vare opsparede, vilde beholde saa og saa Meget for at lægge det sammen med, hvad der fremdeles i de følgende Aar kunde ventes opsparet, for at anvende det, paa en eller anden Maade, til Theatrets „Indretning og Udstyrelse.“ Det kan jo dog ikke være Meningen, ibetmindste har jeg i saa Fald betydelig misforstaaet Forslaget, at der absolut hvert Aar skal opbruges, hvad der saaledes er opsparet (Tscherning: Jo netop!). Sa, saa maa den ærede Rigsdagsmand ikke tage mig det ilde op, at jeg siger, at det vil være urimeligt at opstille et saadant Forlangende: at forlange, at Pengene skulde forbruges, naar der ikke er nogen bestemt Trang dertil. Vel tvivler jeg ikke paa, at Bestyrelsen nok vilde finde Noget at bruge Pengene til; men jeg synes dog ikke, at en saadan absolut Anvendelse er en fornuftig Anvendelse. Jeg holder mig derfor fuldkommen forviiset om, at dersom Mindretallets Forslag gik igjennem, og Theaterbestyrelsen da kom og sagde: vi have taar faaet t saa og saa stort Overskud, men vi have intet Brug derfor, vi kunne ikke derfor „kjøbe“ nogen Sangerinde, som den ærede Rigsdagsmand sagde, men vi ønske derimod at benytte det til en eller anden Forbedring af Theatrets Indretning og Udstyrelse, men denne kunne vi ikke bringe istand uden ved Hjælp af et større Beløb, hvorfor vi ønske nu at opbevare Summen, da vilde det være aldeles umuligt at forhindre dette efter den ærede Rigsdagsmands Forslag (Tscherning: Nei!). Det forekommer mig dog, at den ærede Rigsdagsmand selv nylig har oplyst, at det virkelig forholdt

sig saaledes, at med Hensyn til Anvendelsen af de  $\frac{2}{3}$  af Overskuddet skulde Rigsdagen ikke give nogen Sanction, og at det i Virkeligheden var Theaterbestyrelsen, der skulde tage Beslutningen og blot meddele Rigsdagen Resultatet deraf. Dersom det derimod er Meningen af Forslaget, at Rigsdagen skulde kunne modsætte sig Theaterbestyrelsens Beslutning med Hensyn til Anvendelsen af de  $\frac{2}{3}$  af Overskuddet, saa vil jeg spørge, hvad betyder det da, at den ærede Rigsdagsmand siger: vi vilde netop her frie os fra Forhandlingen af alle disse Spørgsmaal, saa faaer man dem jo netop frem. Nei, Meningen er ganske tydelig den, at Theaterbestyrelsen maa kunne raade over denne Deel af Beløbet, som den vil, og den maa altsaa ogsaa kunne opsamle det, naar den vil (Tscherning: Nei!); der er virkelig ikke noget som helst Forbud derimod i Forslaget. Vil man have et saadant Forbud, saa maa man udtrykke det tydeligt og forstaaeligt, men saa troer jeg ogsaa, at man derved sanctionerer en Sætning, som vil umuliggjøre Antagelsen af Forslaget, thi det gaaer dog umuligt an saaledes bestemt forud at binde sig selv og Andre til at skulle anvende et Overskud, naar man ikke har et bestemt Brug derfor, med mindre det bliver sammenlagt med et følgende Aars Overskud. — Jeg troer, at der ved Mindretallets Forslag, saaledes som det fornuftigviis og, som det synes mig, efter den ærede Rigsdagsmands egen Forklaring, maa forstaaes, ikke opnaaes Andet, end at Theaterbestyrelsen faaer en større Frihed end tidligere, og at man kun paalægger den at gjøre en Indbetaling til Statskassen af en Deel af Overskuddet, med bestemt Udsigt til Refusion deraf, naar der i et enkelt Aar dertil var særdeles Trang. — Hvad angaaer den Banskkelighed, som den ærede Rigsdagsmand har meent, at der vilde ligge i Regjeringens Forslag, ved at bringe Spørgsmaalet om Reservefondets Anvendelse frem her paa Rigsdagen, da troer jeg ikke, at den vil være saa stor, som den ærede Rigsdagsmand har meent. Det vilde vistnok være meget lidt behageligt, om alle de Detailspørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand nævnte, skulde blive forhandlede